

“Ας ανοίξουμε μόνοι μας την καρδιά μας στο Χριστό”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου



Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος δημοσίευσε την Πασχαλινή Εγκύκλιο όπου τονίζει μεταξύ άλλων “Ο Αναστάς Χριστός δεν περιορίζεται από τόπους και από κλειστά συστήματα, από ποικίλες κλεισμένες θύρες, αρκεί να είναι ανοικτές οι καρδιές μας. Τα υλικά αντικείμενα, όσο και αν είναι κλειστά, τα διαπερνά η Χάρη του Θεού, η οποία δεν περιορίζεται από τίποτε υλικό. Αλλά εκείνο που δεν μπορεί να διαπεράσει είναι η πρόθεση και η ελευθερία μας, ή το ερμητικό κλείσιμο της καρδιάς μας”.

Ας ακούσουμε τον Αναστάντα Χριστό που κτυπά την θύρα του σπιτιού μας και την θύρα της καρδιάς μας και τότε, αφ’ ενός μεν θα δειπνήσουμε μαζί Του το Πάσχα, αφ’ ετέρου δε θα νικήσουμε και θα καθίσουμε μαζί Του στον θρόνο Του” καταλήγει στην Εγκύκλιό του ο Σεβασμιώτατος.

Διαβάστε αναλυτικά την Εγκύκλιο:

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,
Χριστός Ἀνέστη!

Ἐφέτος ἐορτάζουμε τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μέ ἕναν ἰδιαίτερο τρόπο, λόγω τῆς πανδημίας τοῦ νέου ἰοῦ. Αὐτό ἔγινε καί τὴν Ἀγία καί Μεγάλη Ἑβδομάδα τῶν Παθῶν καί τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἡ πανδημία αὕτη δοκιμάζει τὴν πίστη μας, τὴν ἀντοχή μας, τὴν ὑπομονή μας, ἀλλὰ καί τὴν ὑπακοή μας στὴν Ἱερά Σύνοδο, πού ἀντιμετώπισε τό θέμα αὐτό μέ σοβαρότητα καί ὑπευθυνότητα.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐτόνισε ὅτι «ἡ πρόσκαιρος παραμονή τῶν χριστιανῶν εἰς τὴν κατ' οἶκον προσευχήν δέν ὑπονοεῖ οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἢ, πολύ περισσότερο, δέν σημαίνει ἀμφισβήτησιν τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας». Καί ὅτι «ἡ οἰαδήποτε ὑπόνοια περί μεταδόσεως νοσημάτων ἐκ τῆς Θείας Εὐχαριστίας εἶναι καταδικαστέα, διότι θίγει τὴν δογματικὴν Ἀλήθειαν καί τὴν Ἀποστολικὴν Πίστιν καί Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας».

Ἐπίσης εἶπε ὅτι «Ἡ εἰδική ἐπιστημονικὴ ὁμάδα μᾶς προέτρεψε νά ἀπέχουμε ἀπὸ τίς λατρευτικὲς μας Συνάξεις μέχρι νά ξεπερασθεῖ ὁ πειρασμός».

Πάντως, αὐτὴν τὴν Ἀγία καί Μεγάλη Ἑβδομάδα κάναμε ὅλη τὴν Ναύπακτο καί τὴν Ἐπαρχία μας ἕναν μεγάλο Ναό, ἀφοῦ ὅσοι τό εἶχαν ἀνάγκη μέσα ἀπὸ τό διαδίκτυο καί τὰ ἄλλα μέσα, ἥτοι τηλεόραση, ραδιόφωνο, συμμετεῖχαν στίς ἱερές Ἀκολουθίες, ἔστω κι ἂν αὐτό εἶναι πρόσκαιρο. Ἔτσι καταλαβαίνουμε ὅτι ἡ πραγματικὴ Ἐκκλησία εἶναι ὅσοι ἔχουν βαπτισθῇ καί χρισθῇ, εἶναι οἱ «βεβαπτισμένοι καί βεβαιόπιστοι», κατὰ τὸν ἅγιο Συμεών τὸν Νέο Θεολόγο, ἡ ὁποία συναντᾶται στὸν Ναό καί αὐτός ὁ Ναός λέγεται Ἐκκλησία.

Ἔτσι ἐφέτος, λόγω τῶν συνθηκῶν πού μᾶς ἐπιβλήθηκαν, ὅλοι οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ ἔκαναν τίς οἰκίες τους κατ' οἶκον Ἐκκλησίες, ἀλλὰ καί τὴν καρδιά τους ἔμψυχο θυσιαστήριο τοῦ Θεοῦ, καί ἔμψυχους Ναούς. Τὴν Μεγάλη Ἑβδομάδα ζήσαμε τὸν πόνο τῶν συνανθρώπων μας, πού εἶναι ἄρρωστοι στὰ Νοσοκομεῖα καί κλεισμένοι στὰ σπίτια τους, παρακολουθήσαμε τό ἔργο τῶν ἱατρῶν καί τοῦ νοσηλευτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Νοσοκομείων καί τῶν Κέντρων Ὑγείας. Ἦταν μιά πράγματι Μεγάλη Ἑβδομάδα γιὰ ὅλους μας, καί εἶδαμε τό Πάθος τοῦ Χριστοῦ νά ἐπαναλαμβάνεται, μέ ἄλλη μορφή, στὴν ζωὴ τῶν ἀδελφῶν μας καί τῶν ἀδελφῶν τοῦ Χριστοῦ.

Καί τώρα φθάσαμε στὴν Ἀγία καί Μεγάλη Ἡμέρα τοῦ Πάσχα, τὴν Ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστός τρεῖς ἡμέρες μετὰ τὸν θάνατό Του, τὸν Σταυρό καί τὴν Ταφή Του, ἀναστήθηκε ἐκ νεκρῶν καί ἐμφανίσθηκε στοὺς Μαθητές Του, ἔχοντας ἐπάνω στό Σῶμα Του τοὺς τύπους τῶν ἥλων, καί ἔτσι τὸν

ἀνεγνώρισαν οἱ Μαθητές Του καί Ἐκεῖνος τούς ἔδωσε χαρά, εἰρήνη καί τό Ἅγιον Πνεῦμα. Τούς εἶπε: «Εἰρήνη ὑμῖν», καί ἔπειτα εἶπε: «Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἄν τινων ἀφῆτε τάς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται», καί «ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταί ἰδόντες τόν Κύριον» (Ἰω. κ', 20, 22-23).

Καθ' ὅμοιον τρόπον καί ἡ Ἐκκλησία, πού εἶναι τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἀναγνωρίζεται κυρίως ὅταν δέχεται ἐπάνω της τά στίγματα τοῦ Σταυροῦ καί βιώνει τήν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ. Σταυρώσιμο καί Ἀναστάσιμο Πάσχα συνδέονται μεταξύ τους. Ὅλος ὁ βίος μας εἶναι μιά χαρμολύπη, δηλαδή χαρά καί λύπη μαζί. Ἐκεῖ πού χαιρόμαστε ἔρχεται κάτι καί λυπούμαστε. Καί ἐκεῖ πού λυπούμαστε ἔρχεται κάτι καί μάς προξενεῖ χαρά.

Ἐφέτος χαρμολύπη ἦταν ὅλη ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή καί ἡ Μεγάλη Ἑβδομάδα, ἀλλά χαρμολύπη εἶναι καί ἡ ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Εἴμαστε ἀκόμη κλεισμένοι στά σπίτια μας, ζοῦμε τό Πάσχα «κεκλεισμένων τῶν θυρῶν» τοῦ Ναοῦ, ἀλλά ὁ Χριστός θραύει ὅλα ἐκεῖνα πού κλείνουν τούς στενοὺς χώρους. Αὐτός ἔθραυσε τά κλεῖθρα καί τίς πύλες τοῦ Ἄδου, ἐξῆλθε «ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» καί εἰσῆλθε στό ὑπερῶο, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθητές συνηγμένοι «τῶν θυρῶν κεκλεισμένων».

Ὁ Ἀναστάς Χριστός δέν περιορίζεται ἀπό τόπους καί ἀπό κλειστά συστήματα, ἀπό ποικίλες κλεισμένες θύρες, ἀρκεῖ νά εἶναι ἀνοικτές οἱ καρδιές μας. Τά ὑλικά ἀντικείμενα, ὅσο καί ἄν εἶναι κλειστά, τά διαπερνᾷ ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία δέν περιορίζεται ἀπό τίποτε ὑλικό. Ἀλλά ἐκεῖνο πού δέν μπορεῖ νά διαπεράσῃ εἶναι ἡ πρόθεσι καί ἡ ἐλευθερία μας, ἡ τό ἐρμητικό κλείσιμο τῆς καρδιᾶς μας. Δηλαδή, δέν Τόν ἐμποδίζουν τά ἐσφραγισμένα μνήματα καί οἱ κλεισμένες θύρες, ἀλλά τό μόνο πού Τόν ἐμποδίζει νά κάνῃ τό λυτρωτικό Του ἔργο εἶναι οἱ ἐσφραγισμένες καί κλειστές καρδιές μας.

Γι' αὐτό, ἄς ἀνοίξουμε μόνοι μας τήν καρδιά μας στόν Χριστό, ὁ ὁποῖος ἔξακολουθεῖ νά λέῃ: «ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτόν καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτός μετ' ἐμοῦ. Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κάγῳ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ» (Ἀπ. γ', 20-21).

Ἄς ἀκούσουμε τόν Ἀναστάντα Χριστό πού κτυπᾷ τὴν θύρα τοῦ σπιτιοῦ μας καί τὴν θύρα τῆς καρδιᾶς μας καί τότε, ἀφ' ἑνός μὲν θά δειπνήσουμε μαζί Του τό Πάσχα, ἀφ' ἑτέρου δέ θά νικήσουμε καί θά καθίσουμε μαζί Του στόν θρόνο Του.

Χριστός ανέστη, ἄδελφοί μου καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά!

Μέ θερμές ἀναστάσιμες εὐχές

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου Ἱερόθεος